

על הנסים

שבת כד.

איבעיא להו: מהו להזכיר של חנוכה בברכת המזון? כיון דמדרבנן הוא - לא מדכרינן, או דילמא: משום פרסומי ניסא מדכרינן? - אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא: אינו מזכיר, ואם בא להזכיר - מזכיר בהודאה. רב הונא בר יהודה איקלע לבי רבא, סבר לאדכורי בבונה ירושלים. אמר להו רב ששת: כתפלה, מה תפלה - בהודאה, אף ברכת המזון - בהודאה.

רש"י שם:

בברכת המזון - בתפלה פשיטא לן, שהרי להלל ולהודאה נקבעו, כדאמרינן לעיל.

תוספתא מסכת ברכות (ליברמן) פרק ג

הלכה י

כל שאין בו מוסף כגון חנוכה ופורים בשחרית ובמנחה מתפלל (תפלה קצרה) שמנה עשרה ואו' מעין המורע / המאורע/ אם לא אמ' אין מחזירין אותו.

תוספות (ד"ה מהו להזכיר):

בתפלה פשיטא ליה דמזכיר משום דתפלה בצבור הוא ואיכא פרסומי ניסא, אבל בברכת המזון שבבית ליכא פרסומי ניסא כולי האי.

שולחן ערוך (תרפ"ב, א):

כל שמונת ימי חנוכה אומר על הניסים בברכת המזון בברכת הארץ... ואם לא אמר אין מחזירין אותו.

מסכת סופרים (פ"כ ה"ח), סדר רב עמרם גאון (סדר חנוכה), סידור רס"ג (עמ' רנו), מחזור ויטרי (סימן צ"ג):

וכשם שעשית עמהם נס, כן עשה עמנו ה' א-להינו נסים ונפלאות בעת הזאת ונודה לשמך הגדול סלה.

שולחן ערוך (ר"ח, יב):

מזכירין בה מעין המאורע בשבת ויום טוב וראש חודש, אבל לא בחנוכה ופורים.

אודות המלחמה, ב:

כשיש מלחמה גדולה בעולם מתעורר כח משיח... הרשעים נכחדים מן העולם והעולם מתבסס, וקול התור נשמע בארצנו. היחידים הנספים בלא משפט... יש בה מַמְדַת מיתת צדיקים המכפרת... ואחר כך כתום המלחמה מתחדש העולם ברוח חדש, ורגלי משיח מתגלים ביותר, ולפי ערכה של גודל המלחמה בכמותה ואיכותה ככה תגדל הצפייה לרגלי משיח שבה.